

Rodopisné rozhledy

Jihočeské genealogii se v první desítce 21. století vede dobře. Je na výsluní. Její vlajkovou lodí i pro příští časy samozřejmě zůstává SOA v Třeboni, poskytující ve svém on-line archivu badatelům příjemné uživatelské prostředí v digitalizovaných fondech matrik, obecních a školních kronik a v dalších chystaných významných pramenech (soupisy poddaných, sčítací operáty z roku 1921, pokračování jmenného indexu k matričním knihám ř. k. farního úřadu Hluboká nad Vltavou, jihočeské urbáře a pozemkové knihy).

Vycházejí krásné rodopisné monografie (Tomáš Sterneck: *Mezi měšťany a šlechtou - Dějiny rodu Daublebských ze Sternecku*. 581 s., 10 genealogických příloh, 2009). V internetovém archivu budějovického rozhlasu si stále můžete přehrát všechny díly páně Sassmannových Kořenů. S ním také režisér Filip s paní Štědrá natočili v Malšicích a Třeboni pro ČT další putování „od zápraží po zákoutí“ genealogie jižních Čech.

A odhlédneme-li od naší bezbariérové Rodopisné revue on-line, ani tištěná periodika v prezentaci genealogických novinek nezůstávají stranou. Např. českobudějovický muzejní Výběr (Martina Sudová: *Nové poznatky o rodině jihočeského loutkáře Tomáše Dubského*, 2004), nebo Genealogické a heraldické listy (Marie Löwitová: *MUDr. Leopold Gottlieb /1852-1916/ a jeho rod z Kardašovy Řečice*, 2006) a rovněž Obnovená Tradice (Irena Stolaříková: *Moji předkové ve službách knížecího rodu, nástin 4 generací rozrodu potomků Jiřího Olschbauera, schwarzenberského myslivce v Poněšicích*, 2009).

Poměrný „rádiový klid“ na jiných jihočeských vlnách historických pramenů pro rodopisce také opakovaně porušuje Daniel Kovář, velitel českobudějovického okresního archivu. Loni tak učinil ve stati „Vzestup a pád olešnického statku - Olešnice na Trhvosvinensku ve světle dvou pramenů ze 16. a 17. století“ v níž zpřístupnil pohled na živobyetí tamních osedlých prostřednictvím pramenů Registra olešnického statku (pořízená kolem r. 1530) a Ocenění olešnického statku (kol. 1623).

Nyní Daniel Kovář připravil edici **Zpovědního rejstříku trhvosvinenské farnosti z roku 1655**. Najdete ji na stránkách metropolitního JSH. Rejstřík nese název „Registra zpovědní, v nichž jsou poznamenáni farníci náležející k chrámu Páně Blahoslavené R. Boží Panny Marie Nanebevzetí v městečku Trhovech Svinů, kteří k zpovědi budou povinni jíti od Popeleční středy až do neděle první po Velikou Noci, Léta přítomného 1.6.5.5. Počatý jsou psáti 12 Februarii Ode mně Jana V. Pelichena ty časy rectora a varhaníka při téměř záduší.“ V registrech je zapsáno celkem 1786 osob: Boršíkov 27, Březí 51, Buková 92, Bukvice 49, Čeřejov 60, Čížkrajice 18, Hájek 7, Keblany 52, Lhotka 41, Lniště 45, Mohuřice 67, Něchov 66, Nežetice 43, Olešnice 116, Otěvek 71, Pěčín 37, Rankov 75, samoty 37, Slavče 20, Todně 90, Trhové Svině 476, Trutmaň 114, Třebeč 117 a Třebíčko 15.

Registra zachycují i nobiletované rody na několika venkovských usedlostech nebo drobných šlechtických sídlech v trhvosvinenské farnosti: Jan Kryštof Sudek z Dluhé (tvrz Čížkrajice), Gerhart ze Straten (zámek Olešnice), Lambert Segrant z Opleon a Tachsberga (tvrz Lniště), Jakub Guolfinger ze Steinsbergu (Todně), Arnošt Schneider z Rottenburgu (Březí). Originál rejstříku je uložen ve Státním okresním archivu České Budějovice, fond Archiv města Trhové Svině.

Kovář, Daniel: Zpovědní rejstřík trhvosvinenské farnosti z roku 1655.

Úvod, popis pramene, ediční poznámky. Edice pramene. Jihočeský sborník historický, roč. 77-78, České Budějovice 2008-2009, s. 261-339.

Ilustrace: Léto (Toyen, pro Aventinský magazín 1930)

Na rozcestí. Rakousko-uherská zahraniční služba v posledních letech existence monarchie

Knihou renomovaných historiků Doc. PhDr. Jana Županiče, Ph.D., Václava Horčíčky a Hany Králové představuje rakousko-uherskou diplomatickou a konzulární službu v průběhu její existence a ukazuje její postupný přerod od elitní služby státní byrokracie, ve které dominovala aristokracie až do období před první světovou válkou, kdy v jejích řadách převládli novošlechtici a osoby měšťanského původu.

Rozsáhlou kapitolu zaujmají životopisy několika desítek významných příslušníků rakousko-uherské zahraniční služby, které nepatřily mezi staré aristokratické rody, jejichž doménou byla původně tato služba. Z knihy je zřejmé, že rakousko-uherské ministerstvo zahraničních věcí bylo otevřeno příslušníkům všech národnostních skupin monarchie. O jejich úspěchu rozhodovala hlavně profesní způsobilost, ale též ekonomická nezávislost, takže diplomatická služba byla dostupná téměř výhradně příslušníkům majetkových elit monarchie.

Vydalo Nakladatelství a vydavatelství AGENTURA PANKRÁČ s.r.o., knihy pro přátele české historie. První vydání, Praha 2010. Formát: A5, vazba měkká, 216 stránek, EAN: 978-80-86781-13-6. Kontakt Agentura Pankrác, Na bitevní pláni 38, 140 00 Praha 4, Mobil: +420 602 361 121, e-mail: tisk@pankrac.com

Viktor Sušický

Malá knížka **Dvořákova tiskárna - fenomén Vodňan první poloviny 20. století** by neměla uniknout vaší pozornosti. Uspořádání sezónní výstavy „100 let Dvořákovy tiskárny“ ve vodňanské městské galerii před třemi lety inspirovalo Ing. Aleše Dvořáka k vydání drobné publikace, kterou vzdal hold svým předkům, jejich práci, ale i nápaditosti a především podnikatelskému úsilí.

Vydání provází vyprávění Rudolfa Berky, věnované okolnostem vzniku firmy, vývoji a produkci tiskárny otce a syna Dvořákových. Text doplňuje poměrně rozsáhlý soubor fotografií z bohatého rodinného archivu. Dvořákova tiskárna ve své době výrazně přispěla k rozvoji společenského a kulturního života v našem městě. Zde vycházela dodnes vyhledávaná periodika - Okrašlovatel, Náš domov, Zlatá stezka. V této tiskárně se také zrodily Vodňanské noviny. Příprava sazby nové „vodňanské knížečky“ až téměř symbolicky vznikala ve firmě PTS, která připravuje sazbu současných Vodňanských novin.

Vzpomínání je uvedeno krásnými a stále pravdivými slovy: „Podnikatelské prostředí má své zákony bez ohledu na to, zda jde o malé či velké město. Prosadí se v něm jen silná tvůrčí osobnost mající svou vizi, jejímž cílem je nejen samotná vlastní prosperita, ale i kvalitní a oddaná služba veřejnosti. To plně platí i na vodňanskou tiskárnu otce a syna Dvořákových. Její význam pro kulturně společenský rozvoj města ve své době byl zásadní a právem je jí touto drobnou publikací věnována pozornost“.

Ing. Aleš Dvořák úsilí své rodiny nyní završil. Značnou část rodinného archivu věnoval do sbírky Městského muzea a galerie Vodňany. Děkujeme! Publikaci Dvořákova tiskárna : fenomén Vodňan první poloviny 20. století si můžete prohlédnout či zakoupit ve vodňanském infocentru.

Jitka Velková

Dvořákova tiskárna - fenomén Vodňan první poloviny 20. století.

Vydal Ing. Aleš Dvořák, Csc. za spolupráce Městského muzea a galerie ve Vodňanech, 2007.

Text Rudolf Berka a Ing. Aleš Dvořák, Csc. Přílohy: Archivy rodiny Dvořákových a Městského muzea a galerie Vodňany. Litografie PTS s.r.o. Vodňany.

